

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/57/2024
Identifikačné číslo spisu:	0021203266
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Renáta Gavalcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:0021203266.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu T. J., narodeného H., zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Peter Szárszoi s.r.o., Michalovce, Štefániková 8, IČO: 47236183, proti žalovanému L. J. (L. J.), narodenému H. zastúpenému advokátkou JUDr. Miroslavou Slovinskou, Spišská Nová Ves, Štefánikovo námestie č. 13, o vrátenie daru, vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 16C/53/2021, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. novembra 2023 sp. zn. 5Co/279/2022, v spojení s opravným uznesením zo 14. februára 2024, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Michalovce (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 10. júna 2022 č. k. 16C/53/2021-72 návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol (výrok I.) a zamietol žalobu (výrok II.), ktorou žalobca žiadal od žalovaného vrátiť dar a určiť, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností vedených na LV č. XXX k. ú L., obec L., okres L., a to parc. reg. „C“ KN č. 1389 o výmere 340 m², druh pozemku záhrada, parc. reg. „C“ KN č. 1390 o výmere 354 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie a stavby rodinného domu súp. č. XXXX, postaveného na parc. reg. „C“ KN č. 1390, tvrdiac, že žalovaný sa ako obdarovaný správa voči žalobcovi ako darcovi spôsobom, ktorý predstavuje hrubé porušenie dobrých mravov. Zároveň žalovanému priznal nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní od žalobcu s tým, že o výške tohto nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení (výrok III.).

1.1. Súd prvej inštancie konštatoval, že zamietnutie návrhu žalobcu na prerušenie konania do skončenia konania, ktoré začalo na základe návrhu žalobcu na podanie protestu prokurátora proti právoplatnému rozhodnutiu orgánu verejnej moci zo dňa 22. 11. 2021 č. OU-MI-OVVS-2021/002051-013, ako i do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 27C/47/2021 o žalobe žalobcu voči žalovanému o plnenie povinností z vecného bremena, súd zamietol s odôvodnením, že rozhodnutia v označených konaniach nie sú významné pre rozhodnutie súdu v tejto veci vrátenia daru, lebo rozhodnutie v tejto veci nezávisí od otázky ukončenia predmetných konaní. Po právnom

posúdení veci podľa § 630 Občianskeho zákonníka súd zamietol žalobu o vrátenie daru pre hrubé porušenie dobrých mravov žalovaným jednak tým, že žalovaný dňa 15. 8. 2020 mal fyzicky žalobcu napadnúť v záhrade darovaného rodinného domu a tiež tým, že žalovaný dlhodobo zamedzuje prístup žalobcovi k vodovodnému pripojeniu domu, čím porušuje právo žalobcu doživotného bývania v dome, lebo žalovaný neumožnil pripojiť na verejný vodovod a verejnú kanalizáciu darovanú nehnuteľnosť, v ktorej žalobca býva, z ktorého dôvodu už podal žalobca aj žalobu na Okresný súd Michalovce na plnenie povinností vyplývajúcich z vecného bremena a na náhradu škody. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nebola naplnená skutková podstata hrubého porušenia dobrých mravov v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka tvrdením žalobcu, že žalovaný mal dňa 15. 8. 2020 žalobcovi spôsobiť ujmu na zdraví, nakoľko nebolo preukázané, že by žalobcovi ublíženie na zdraví spôsobil žalovaný (odôvodnenie v bode 22. rozsudku). Uzavrel, že žalobca nepreukázal ani svoje tvrdenie o tom, že žalovaný spôsobil, že došlo k odpojeniu vody v dome, kde žalobca býva od roku 2013 alebo, že by bol žalovaný inak zodpovedný za to, že v súčasnosti nie je dom na vodu napojený, ani žeby žalovaný spôsobil čierny odber, na základe ktorého došlo k odpojeniu vody, keďže bolo naopak v spore nepochybne preukázané, že od roku 2011 žalovaný nebýva v predmetnom dome, pričom možnosťou zabezpečiť dodávku vody do domu disponuje žalobca. Samotným tvrdením žalobcu, že žalovaný sa voči žalobcovi správa odmietavo, povýšenecky a pohrdavo, a to ešte v čase, keď žalovaný býval v dome spolu so žalobcom, súd nemal za preukázané, žeby došlo k hrubému porušeniu dobrých mravov zo strany žalovaného vo vzťahu k žalobcovi, ani že práve žalovaný zapríčinil odpojenie vody alebo, že bránil pripojeniu vody do domu (odôvodnenie v bode 23. rozsudku).

1.2. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že súd úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní od žalobcu s tým, že o výške tohto nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“), na odvolanie žalobcu, rozsudkom z 21. novembra 2023 sp. zn. 5Co/279/2022, v spojení s opravným uznesením zo 14. februára 2024, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil; a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak žalobu o vrátenie daru dôsledne posudzoval z pohľadu skutkových tvrdení vymedzených v žalobnom návrhu, ktorými žalobca odôvodňoval hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovaného, ktoré malo byť dôvodom pre vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Prvoinstančný súd správne uzavrel, že konanie žalovaného, vymedzené žalobcom ako hrubo porušujúce dobré mravy, nebolo v spore nepochybne preukázané, resp. že žalobcom skutkové vymedzenia jednotlivých porušovaní žalovaného nekorešpondujú súdom zistenému skutkovému stavu, ktorý správne uzavrel, že nebola naplnená skutková podstata hrubého porušenia dobrých mravov v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka, lebo žalobca nepreukázal hrubé porušenie dobrých mravov žalovaným jednak tým, že žalovaný dňa 15. 8. 2020 mal fyzicky žalobcu napadnúť v záhrade darovaného rodinného domu a tiež tým, že žalovaný dlhodobo zamedzuje prístup žalobcovi k vodovodnému pripojeniu domu, čím porušuje právo žalobcu doživotného bývania v dome, lebo žalovaný neumožnil pripojiť na verejný vodovod a verejnú kanalizáciu darovanú nehnuteľnosť, v ktorej žalobca býva, z ktorého dôvodu už podal žalobca aj žalobu na Okresný súd Michalovce na plnenie povinností vyplývajúcich z vecného bremena a na náhradu škody. Náležite pritom vychádzal z úsudku, že žalobca nepreukázal, že by žalobcovi ublíženie na zdraví spôsobil žalovaný a nepreukázal ani svoje tvrdenie o tom, že žalovaný spôsobil, že došlo k odpojeniu vody v dome, kde žalobca býva od roku 2013 alebo, že by bol žalovaný inak zodpovedný za to, že v súčasnosti nie je dom na vodu napojený, ani žeby žalovaný spôsobil čierny odber, na základe ktorého došlo k odpojeniu vody, keďže bolo naopak v spore nepochybne preukázané, že od roku 2011 žalovaný nebýva v predmetnom dome, pričom možnosťou zabezpečiť dodávku vody do domu disponuje žalobca. S ohľadom na to, že súd nie je viazaný dôkaznými návrhmi sporových strán a súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP) a súd nie je povinný vyhovieť akémukoľvek návrhu strany v konaní na doplnenie dokazovania, odvolací súd dospel k záveru, že v okolnostiach súdnej veci nemožno priznať relevanciu ani polemike žalobcu v odvolaní so skutkovými závermi súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena žalobcom, spočívajúcej v námietke, že súd pochybil, ak odmietol vykonať žalobcom navrhnutý dôkaz a nevyžiadal súdny spis Okresného súdu Michalovce sp.

zn. 27C/47/2021 za stavu, ak podľa úsudku súdu prvej inštancie boli z pohľadu právneho posúdenia súdu všetky rozhodné skutočnosti dôkazne ozrejmené a tento žalobcom navrhovaný dôkazný prostriedok už nemohol zvrátiť záver o skutkových zisteniach nosných pre právne posúdenie sporu, ako to konštatoval súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku. Odvolací súd je v zhode so súdom prvej inštancie v názore, že za stavu, ak žalobca bezpochyby býva v darovanej nehnuteľnosti (medzi stranami sporu nesporná skutočnosť) a žalobca existujúce procesné nástroje v tomto smere riadne využil a posúdenie otázky plnenia povinností žalovaného (ako vlastníka nehnuteľnosti) plynúcich z práva žalobcu doživotného bývania v nehnuteľnosti vo vzťahu k skutočnosti odpojenia/nepripojenia/opätovného pripojenia obydľia žalobcu (darovanej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného) na verejný vodovod je predmetom samostatného konania vedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 27C/47/2021, vrátane nároku žalobcu na náhradu škody voči žalovanému ako vlastníkovi nehnuteľnosti, samotný tento fakt, (nepripojenie nehnuteľnosti na verejný vodovod, či už zavinené alebo nezavinené žalovaným vlastníkom), nemôže bez ďalšieho postačovať pre záver, že ide o také konanie, ktoré je možné objektívne a s prihliadnutím ku konkrétnym okolnostiam, za ktorých k nemu došlo, posúdiť ako hrubé porušenie mravných a etických noriem spoločnosti, a to i s ohľadom na to, že vzťahy medzi stranami sporu sú dlhodobo vážne narušené, navyiac žalobca v priebehu sporu a ani v odvolacom konaní nešpecifikoval, ktorý konkrétny dôkaz nachádzajúci sa v spise Okresného súdu Michalovce sp. zn. 27C/47/2021 má preukazovať tvrdenie žalobcu, že žalovaný porušuje právo žalobcu doživotného bývania v dome tým, že neumožnil pripojiť na verejný vodovod a verejnú kanalizáciu darovanú nehnuteľnosť, v ktorej žalobca býva, že žalovaný spôsobil, že došlo k odpojeniu vody v dome, kde žalobca býva od roku 2013 alebo, že žalovaný spôsobil čierny odber, na základe ktorého došlo k odpojeniu vody. V korelácii s uvedeným žalobca v odvolaní nedôvodne namietol, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil ak usúdil, že nie sú dané dôvody na prerušenie konania a nevyhoveli návrhu žalobcu na prerušenie tohto konania do ukončenia konania vedeného na Okresnom súde Michalovce sp. zn. 27C/47/2021. Aj podľa názoru odvolacieho súdu prerušenie konania do ukončenia konania vedeného na Okresnom súde Michalovce sp. zn. 27C/47/2021 nie je dôvodné a súd správne rozhodol, ak návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

2.2. Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že žalobca v odvolaní nedôvodne spochybnil vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, a preto rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania v odvolacom konaní úspešnému žalovanému. Žalobca úspech v odvolacom konaní nemal a tak mu náhrada trov odvolacieho konania nepatrí. Súd prvej inštancie z obsahu súdneho spisu nevzhliadol ako splnené predpoklady pre aplikáciu § 257 CSP a tieto napokon neboli prezentované ani v odvolaní žalobcu v odvolacom konaní. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v samostatnom rozhodnutí, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu v spojení s opravným uznesením podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

3.1. Dovolateľ uvádza, že prvoinštančný súd nevykonal zo strany žalobcu navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a to tým, že nevyhoveli návrhu žalobcu na pripojenie spisu vedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 27C/47/2021, v ktorom sa rieši otázka plnenia povinností z vecného bremena zriadeného v predmetnom rodinnom dome v prospech žalobcu. Taktiež prvoinštančný súd nevyhoveli návrhu žalobcu na prerušenie konania do ukončenia uvedeného konania vedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 27C/47/2021, ktoré podľa názoru dovolateľa má aj pre toto konanie o vrátenie daru zásadný význam. Podľa dovolateľa zo strany žalovaného dochádzalo a dochádza k porušovaniu práva žalobcu na doživotné bývanie v predmetnej nehnuteľnosti a to práve tým, že mu bol zamedzený a doteraz je zamedzený prístup k vode, keďže zo strany žalovaného nie je umožnené pripojiť predmetnú nehnuteľnosť na verejný vodovodný potrubie. O vôli žalobcu pripojiť predmetnú nehnuteľnosť na vodovod a kanalizáciu nemôže mať žalovaný ako ani súd žiadne pochybnosti, nakoľko mu táto skutočnosť musela byť zrejmá najneskôr z doručenej žaloby v tomto konaní a taktiež v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 27C/47/2021. To, že prvoinštančný súd odmietol pripojiť uvedený súdny spis alebo aspoň prerušiť konania do právoplatného skončenia uvedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 27C/47/2021, pričom vzhľadom na to, že v uvedenom konaní sa rieši otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie v tomto konaní, a teda je splnený predpoklad na

prerušenie súdneho konania podľa § 164 CSP, malo za následok rozhodnutie na základe nedostatočného zistenia skutkového stavu veci. Dovolateľ zastáva názor, že správanie sa žalovaného vo vzťahu k žalobcovi ako: - oprávnenému z práva doživotného bývania v rodinnom dome, ktorého vlastníkom je žalovaný - osobe, ktorá mu predmet nehnuteľnosti darovala, pričom v čase darovania bol rodinný dom riadne pripojený na verejný vodovod - ako k staršej osobe trpiacou zdravotnými ťažkosťami - k vlastnému otcovi; jednoznačne predstavuje správanie sa, ktoré je v hrubom rozpore so všeobecne uznávanými a historicky overenými základnými spoločenskými, kultúrnymi a etickými normami správania sa, ktoré je všeobecne neakceptovateľné z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia danej veci, keď uvedené správanie sa žalovaný nesubsumoval pod hrubé porušenie dobrých mravov. Z uvedeného dôvodu je toho názoru, že žalobca má právo na vrátenie predmetného daru. Poukazuje na nedostatočne odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ktorý sa vo svojom rozsudku žiadnym spôsobom nevyporiadal s jednotlivými našimi tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

3.2. Pokiaľ ide o druhý dovolací dôvod a to ten, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená tak poukazuje na to, že odvolací súd v napadnutom rozsudku argumentuje tým, že „samotný tento fakt (nepripojenie nehnuteľnosti na verejný vodovod, či už zavinené alebo nezavinené žalovaným vlastníkom) nemôže bez ďalšieho postačovať pre záver, že ide o také konanie, ktoré je možné objektívne a s prihliadnutím ku konkrétnym okolnostiam, za ktorých k nemu došlo, posúdiť ako hrubé porušenie mravných a etických noriem spoločnosti...“ Poukazuje teda na to, že pre náležité a uspokojivé rozhodnutie daného sporu je dôležité vyriešenie právnej otázky, a to či v prípade vecného bremena spočívajúcom v práve doživotného užívania a bývania v nehnuteľnosti, možno konanie povinného z takéhoto vecného bremena, spočívajúce v zavinenom neumožnení pripojenia predmetnej nehnuteľnosti k vodovodu a kanalizácii, považovať vo vzťahu k oprávnenému z tohto vecného bremena za hrubé porušenie dobrých mravov.

3.3. Dovolateľ navrhuje, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a aby priznal dovolateľovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že v posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd popísal obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, zároveň citoval ustanovenia, ktoré aplikoval, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odvolací súd sa v odôvodnení dôsledne zaoberal odvolacou námietkou žalovaného ohľadom ním tvrdeného hrubého porušenia dobrých mravov, a s tým súvisiacou prípadnou aplikáciou § 630 Občianskeho zákonníka súdom prvej inštancie. Je nevyhnutné upriamiť pozornosť dovolacieho súdu na tú skutočnosť, že práve konanie vedené pod sp. zn. 27C/47/2021 bolo prerušené do právoplatného skončenia tohto sporu. Vyhovenie návrhu žalobcu na prerušenie konania by malo za následok prerušenie oboch konaní do právoplatného skončenia toho druhého konania, čo je absurdné. K nepripojeniu spisu vedeného pod sp. zn. 27C/47/2021 uvádza, že súd prvej inštancie pripojenie spisu nepovažoval za potrebné z dôvodu, že skutočnosti, ktoré mali vyplývať z tohto spisu mal žalobca možnosť uviesť pri svojom výsluchu na pojednávaní, kedy tento mal dostatočný priestor na to, aby uviedol všetky skutočnosti, ktoré uvádzal aj v konaní vedenom pod sp. zn. 27C/47/2021. Žalovaný je presvedčený, že žalobcom naformulovaná otázka nespĺňa kritérium „zásadného právneho významu“. Podľa názoru žalovaného žalobca len konkretizoval otázku výkladu pojmu „dobré mravy“ pre potreby tohto konkrétneho sporu, pričom skĺzol do naformulovania skutkovej otázky. Žalovaný navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalobcu odmietol a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na odôvodnenie uvedeného záveru dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolať vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a v spojitosti s tým označiť v dovolaní náležitým spôsobom tiež dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej viazanosti neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolať vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolať uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; jeho integrálnou súčasťou je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti jeho strán, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia a na jeho riadne odôvodnenie, zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

8.2. Porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného ustanovenia zákona treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

9. Dovolať namietal nesprávne vyhodnotené dokazovanie a nedostatočné zistenie skutkového stavu veci. Najmä poukazoval na to, že súd nevyhovel návrhu žalobcu na pripojenie spisu vedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 27C/47/2021, a že súd nevyhovel návrhu žalobcu na prerušenie konania do ukončenia uvedeného konania vedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 27C/47/2021. Taktiež namietal, že správanie sa žalovaného súdy nevyhodnotili ako hrubé porušenie dobrých mravov. Z uvedeného dôvodu je toho názoru, že žalobca má právo na vrátenie predmetného daru.

10. Dovolací súd nie je oprávnený prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu, lebo je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

11. Dovolací súd k tejto námietke dovolať uvádza, že dokazovaním je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, a nie účastníkov konania (viď tiež uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/99/2011, 2Cdo/141/2012, 3Cdo/2012/2012, 4Cdo/125/2012, 5Cdo/251/2012, 6Cdo/36/2011 a 7Cdo/34/2011). Pokiaľ súd v priebehu civilného konania (prípadne) nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení

účastníka konania (viď R 125/1999). V takom prípade môžu byť síce nedostatočne zistené rozhodujúce skutkové okolnosti, (čo v konečnom dôsledku môže viesť dokonca až k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), táto nesprávnosť ale v zmysle už dávnejšej judikatúry najvyššieho súdu nezakladá vadu zmätočnosti (k tomu viď R 37/1993 a rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/888/2015, 4Cdo/34/2011, 5Cdo/149/2010, 6Cdo/60/2012, 7Cdo/86/2012).

12. Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov, ktoré dovolateľ naznačuje v dovolaní, nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu zmätočnosti, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania. Súdna prax sa ustálila na názore, že ak súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania (viď R 42/1993, ale aj rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/18/2011, 3Cdo/268/2012, 4Cdo/314/2012, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/104/2010, 7Cdo/248/2012).

13. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani v zmysle novšej právnej úpravy civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (viď rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo/187/2017, 2Cdo/344/2021). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/2017 a III. ÚS 504/2024, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti.

13.1. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí v bode 24. dostatočným spôsobom vyhodnotil, že „... konanie žalovaného, vymedzené žalobcom ako hrubo porušujúce dobré mravy, nebolo v spore nepochybne preukázané, resp. že žalobcom skutkové vymedzenia jednotlivých porušovaní žalovaného nekorešpondujú súdom zistenému skutkovému stavu, ktorý správne uzavrel, že nebola naplnená skutková podstata hrubého porušenia dobrých mravov v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka, lebo žalobca nepreukázal hrubé porušenie dobrých mravov žalovaným jednak tým, že žalovaný dňa 15. 8. 2020 mal fyzicky žalobcu napadnúť v záhrade darovaného rodinného domu, a tiež tým, že žalovaný dlhodobo zamedzuje prístup žalobcovi k vodovodnému pripojeniu domu, čím porušuje právo žalobcu doživotného bývania v dome, lebo žalovaný neumožnil pripojiť na verejný vodovod a verejnú kanalizáciu darovanú nehnuteľnosť, v ktorej žalobca býva, z ktorého dôvodu už podal žalobca aj žalobu na Okresný súd Michalovce na plnenie povinností vyplývajúcich z vecného bremena a na náhradu škody. Náležite pritom vychádzal z úsudku, že žalobca nepreukázal, že by žalobcovi ublíženie na zdraví spôsobil žalovaný (odôvodnenie v bode 22. rozsudku) a nepreukázal ani svoje tvrdenie o tom, že žalovaný spôsobil, že došlo k odpojeniu vody v dome, kde žalobca býva od roku 2013 alebo, že by bol žalovaný inak zodpovedný za to, že v súčasnosti nie je dom na vodu napojený, ani žeby žalovaný spôsobil čierny odber, na základe ktorého došlo k odpojeniu vody, keďže bolo naopak v spore nepochybne preukázané, že od roku 2011 žalovaný nebýva v predmetnom dome, pričom možnosťou zabezpečiť dodávku vody do domu disponuje žalobca (odôvodnenie v bode 23. rozsudku)."

13.2. Čo sa týka námietky dovolateľa o nepripojení spisu, aj s týmto sa odvolací súd riadne vysporiadal v bode 30. napadnutého rozhodnutia, že „... podľa úsudku súdu prvej inštancie boli z pohľadu právneho posúdenia súdu všetky rozhodné skutočnosti dôkazne ozrejmené a tento žalobcom navrhovaný dôkazný prostriedok už nemohol zvrátiť záver o skutkových zisteniach nosných pre právne posúdenie sporu, ako to konštatoval súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku. Odvolací súd je v zhode so súdom prvej inštancie v názore, že za stavu, ak žalobca bezpochyby býva v darovanej nehnuteľnosti, (medzi stranami sporu nesporná skutočnosť) a žalobca existujúce procesné nástroje v tomto smere riadne využil a posúdenie otázky plnenia povinností žalovaného (ako vlastníka nehnuteľnosti) plynúcich z práva žalobcu doživotného bývania v nehnuteľnosti vo vzťahu k skutočnosti odpojenia/nepripojenia/opätovného pripojenia obydľia žalobcu (darovanej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného), na verejný vodovod je predmetom samostatného konania vedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 27C/47/2021, vrátane nároku žalobcu na náhradu škody voči žalovanému ako vlastníkovi nehnuteľnosti, samotný tento fakt, (nepripojenie nehnuteľnosti na verejný vodovod, či už zavinené alebo nezavinené žalovaným vlastníkom), nemôže bez ďalšieho postačovať pre záver, že ide o také konanie, ktoré je možné objektívne a s prihliadnutím ku konkrétnym okolnostiam, za ktorých k nemu došlo, posúdiť ako hrubé porušenie mravných a etických noriem spoločnosti, a to i s ohľadom na to, že vzťahy medzi stranami

sporu sú dlhodobo vážne narušené, navyiac žalobca v priebehu sporu a ani v odvolacom konaní nešpecifikoval, ktorý konkrétny dôkaz nachádzajúci sa v spise Okresného súdu Michalovce sp. zn. 27C/47/2021 má preukazovať tvrdenie žalobcu, že žalovaný porušuje právo žalobcu doživotného bývania v dome tým, že neumožnil pripojiť na verejný vodovod a verejnú kanalizáciu darovanú nehnuteľnosť, v ktorej žalobca býva, že žalovaný spôsobil, že došlo k odpojeniu vody v dome, kde žalobca býva od roku 2013 alebo, že žalovaný spôsobil čierny odber, na základe ktorého došlo k odpojeniu vody."

13.3. Súd prvej inštancie sa taktiež relevantne vysporiadal aj s námietkou o neprerušení konania, s čím sa stotožnil aj odvolací súd tak, že „Súd na posúdenie toho, či je naplnená skutková podstata hrubého porušenia dobrých mravov žalovaného voči žalobcovi, mal dostatok dôkazov a rozhodnutie o sťažnosti, ktorú podal žalobca proti uzneseniu o odmietnutí trestného oznámenia, ktoré podal proti žalovanému a tiež rozhodnutie o jeho návrhu na podanie protestu prokurátora proti právoplatnému rozhodnutiu orgánu verejnej moci, ako aj rozhodnutie o plnení povinností z vecného bremena, nie sú podstatné pre rozhodnutie súdu vo veci vrátenia daru. Súd je oprávnený riešiť otázku vrátenia daru a jeho rozhodnutie nezávisí od otázky ukončenia predmetných konaní ako to navrhoval žalobca a z tohto dôvodu, súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania do skončenia uvedených konaní."

14. Podľa názoru dovolacieho súdu odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu v spojení s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 393 ods. 2 CSP a § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu ako aj z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, pričom podľa názoru dovolacieho súdu zistené skutkové závery odvolacieho súdu nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý (riadny) proces.

15. Z prieskumnej povahy dovolacieho konania a z charakteru dovolacieho konania vyplýva, že dokazovanie sa v ňom nevykonáva a dovolaciemu súdu ani neprislúcha prehodnocovať dôkazy vykonané v konaní na súdoch nižšej inštancie. To akým spôsobom súd vykonáva a vyhodnocuje jednotlivé dôkazy, na ktoré prihliadne a v akej miere, je vždy vecou konajúceho súdu. Dovoláním sa nemožno domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi nižšej inštancie ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolateľom tvrdené nesprávne hodnotenie dôkazov nie je preto spôsobilé založiť bez ďalšieho zmätočnosťnú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP.

16. To, že dovolateľ so skutkovými závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu nesúhlasil a nestotožnil sa s nimi, nemôže samo osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

17. Na základe vyššie uvedeného možno uzavrieť, že odvolací súd v konaní nepostupoval spôsobom, ktorý by bol v rozpore s kogentnými procesnými ustanoveniami, a ktorým by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ neopodstatnene namieta nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorý mal znemožniť uskutočňovanie jeho procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Dovolací súd preto dovolanie žalobcu ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

18. Dovolací súd sa ďalej zaoberal s namietaným dovolacím dôvodom podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

19. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

19.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

20. V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

21. Pre všetky tri procesné situácie, v ktorých § 421 ods. 1 CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“, a to ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna, nie skutková otázka. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnú, ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine, ako aj o otázku procesnoprávnú, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení. V prípade dovolania podaného v zmysle tohto ustanovenia je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, o ktorú z možností uvedených v § 421 ods. 1 písm. a) až c) CSP ide, teda z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania (porovnaj napríklad 1Cdo/126/2017, 1Cdo/206/2017, 1Cdo/208/2016, 2Cdo/203/2016, 3Cdo/235/2016, 3Cdo/132/2017, 4Cdo/14/2017, 4Cdo/89/2017, 4Cdo/207/2017, 7Cdo/20/2017, 8Cdo/186/2016, 8Cdo/78/2017, 8Cdo/221/2017).

22. Pokiaľ procesná strana v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 CSP, nevymedzí právnu otázku, ktorá v dovolacom konaní ešte nebola vyriešená, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach, ktorú otázku, a ktoré rozhodnutia mal dovolateľ na mysli. V opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo byť neefektívne a nedosahujúce zákonom predpokladaný cieľ. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky a nekonkretizovania podstaty právnej otázky, nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd. V opačnom prípade by uskutočnil procesne neprípustný svojvoľný dovolací prieskum priečiaci sa nielen, vo všeobecnosti, novej koncepcii právnej úpravy dovolania a odvolacieho konania zvolenej v CSP, ale konkrétne aj cieľu sledovanému ustanovením § 421 ods. 1 CSP (porovnaj 3Cdo/6/2017).

23. Nevyhnutným predpokladom, aby dovolací súd mohol posúdiť prípustnosť dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP, je konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa odvolací súd riešil nesprávne. Najvyšší súd uvádza tiež to, že pokiaľ dovolateľ namieta nesprávnosť alebo nepodloženosť niektorých skutkových záverov súdov, neprípustne tým predkladá na dovolací prieskum skutkové nie právne otázky. Dovolací súd je pritom viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

24. Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnú, (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnú, (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Otázkou relevantnou podľa tohto ustanovenia môže byť len právna otázka, na ktorej spočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázky síce riešené súdmi v priebehu konania, avšak netvoriace základ ich rozhodnutí, nemajú relevanciu v zmysle tohto ustanovenia. Predmetná otázka musí byť zároveň procesnou stranou nastolená v dovolaní. Právne otázky, dovolateľom v dovolaní nenastolené a nepomenované, nemajú relevanciu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia.

25. Dovolací súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len ústavný

súd) zo 14. apríla 2022 sp. zn. I. ÚS 215/2022-15, ktorý uviedol, že :... „k odmietnutiu dovolania pre nesplnenie náležitostí zadefinovania dôvodu prípustnosti mimoriadneho opravného prostriedku, ústavný súd považuje za potrebné dodať, že aj keď jeho súčasná judikatúra uprednostňuje materiálny prístup k vymedzeniu dovolacích dôvodov zo strany najvyššieho súdu (I. ÚS 336/2019, IV. ÚS 479/2021), dovolací súd si bez náležitého vymedzenia právnej otázky dovolateľom nemôže túto otázku vyabstrahovať z dovolania sám (II. ÚS 291/2021). Ústavne konformné riešenie vyžaduje, „aby právna otázka z dovolania jasne vyčnievala a takisto, aby z dovolania vyčnievalo aj právne posúdenie veci, ktoré pokladá dovolateľ za nesprávne s uvedením toho, v čom má spočívať táto nesprávnosť...“ Sťažovateľ, resp. jeho advokát „preto musí pripraviť jasné, vecné a zmysluplné vymedzenie namietaného nesprávneho právneho posúdenia spornej právnej otázky.“ (I. ÚS 115/2020).“

26. Vo svetle horeuvedeného pristúpil dovolací súd k preskúmaniu prípustnosti podaného dovolania z hľadiska jeho obsahu, vymedzeného dovolateľom.

27. Dovolateľ ako právnu otázku vo svojom dovolaní uviedol, „či v prípade vecného bremena spočívajúcom v práve doživotného užívania a bývania v nehnuteľnosti, možno konanie povinného z takéhoto vecného bremena, spočívajúce v zavinenom neumožnení pripojenia predmetnej nehnuteľnosti k vodovodu a kanalizácií, považovať vo vzťahu k oprávnenému z tohto vecného bremena za hrubé porušenie dobrých mravov.“

28. Z námietok dovolateľa vyplýva, že v danom prípade ide o otázku skutkovú. Dovolateľ preto nesprávne právne posúdenie veci odôvodňuje spochybnením skutkových zistení, ku ktorým dospeli sudy nižších inštancií. Dovolací súd zdôrazňuje, že taká v dovolaní nastolená otázka, ktorá má skutkovú (nie právnu) povahu, nemôže byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a) CSP a nemôže viesť k založeniu prípustnosti dovolania žalobcu v zmysle tohto ustanovenia.

28.1. Riešenie skutkovej otázky (quaestio facti) je v civilnom sporovom konaní spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procese dokazovania. Pri jej riešení sa súd zameriava na skutkové okolnosti významné napríklad z hľadiska toho, čo a kedy sa stalo alebo malo stať, čo (ne)urobil žalobca alebo žalovaný, čo (ne)bolo dohodnuté, či a aké skutočnosti nastali po konaní (opomenutí konania) niektorej fyzickej alebo právnickej osoby, čo obsahuje určitá listina, čo vypovedal svedok, čo uviedol znalec. S istým zjednodušením možno konštatovať, že otázkou skutkovou (faktickou) je pravdivosť či nepravdivosť skutkových tvrdení procesných strán. Na rozdiel od toho riešenie právnej otázky (quaestio iuris) prebieha v procese právneho posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení (to znamená až po vyriešení skutkových otázok) prijíma právne závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (3Cdo/218/2017, 3Cdo/150/2017, 4Cdo/7/2018, 4Cdo/32/2018, 7Cdo/99/2018).

29. Dovolací súd zastáva názor, že zistenie či konanie žalovaného v predmetnom konaní možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, je otázkou skutkovou a jej riešenie jednoznačne vychádza zo skutkových zistení zodpovedajúcich tomu-ktorému prípadu. Zodpovedanie predmetnej otázky je výsledkom vykonaného dokazovania v danom spore. Tým, že dovolateľ sa nestotožňuje so závermi odvolacieho súdu, ktorý odobril postup súdu prvej inštancie, v podstate spochybňuje jeho skutkové závery.

29.1. Uvedené odôvodnenie dovolania podaného z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a samotná polemika dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu však nepredstavuje vymedzenie právnej otázky tak, ako to predpokladá § 421 ods. 1 CSP v spojení s § 432 ods. 2 CSP. K tomu dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu pod príslušnú právnu normu, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri právnom posúdení veci však rieši právne otázky, nie skutkové, preto nemožno dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie veci odôvodniť spochybnením skutkových záverov odvolacieho súdu, ktorých riešenie predchádzalo riešeniu právnych otázok.

29.2. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí vyhodnotil, že žalobca nepreukázal, že by žalobcovi ublíženie

na zdraví spôsobil žalovaný a nepreukázal ani svoje tvrdenie o tom, že žalovaný spôsobil, že došlo k odpojeniu vody v dome, kde žalobca býva od roku 2013 alebo, že by bol žalovaný inak zodpovedný za to, že v súčasnosti nie je dom na vodu napojený ani, že by žalovaný spôsobil čierny odber, na základe ktorého došlo k odpojeniu vody, keďže bolo naopak v spore nepochybne preukázané, že od roku 2011 žalovaný nebýva v predmetnom dome, pričom možnosťou zabezpečiť dodávku vody do domu disponuje žalobca. Preto námietky dovolateľa týkajúce sa spochybňovania skutkových zistení a skutkových záverov považuje dovolací súd za neopodstatnené. Navyše úlohou dovolacieho súdu v rámci dovolacieho konania nie je riešenie skutkových otázok, pretože dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

30. Dovolateľ, ako už bolo uvedené vyššie, konkrétne nevymedzil právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, nakoľko išlo o otázku skutkovú. Takáto otázka nemôže byť relevantná ani z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a) CSP a nemôže viesť k založeniu prípustnosti dovolania žalobcu v zmysle tohto ustanovenia.

31. Dovolací súd preto konštatuje, že prípustnosť dovolania uplatneného dovolateľom podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP nie je daná. Preto dovolací súd dovolanie žalobcu v danej časti odmietol v zmysle § 447 písm. f) CSP.

32. Z vyššie uvedených dôvodov dovolací súd preto uzatvára, že dovolateľom formulovaná otázka nepredstavuje vymedzenie právnej otázky tak, ako to predpokladá § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Rovnako dovolateľ neopodstatnene namieta nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorý mal znemožniť uskutočňovanie jeho procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Dovolací súd preto dovolanie žalobcu ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c) a f) CSP.

33. Žalovaný bol v dovolacom konaní úspešný, preto mu dovolací súd na základe ustanovenia § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

34. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.